

meget og kan bestilles meget, stejler jeg lidt overfor Tanken om, at de i Løbet af en nogenlunde overskuelig Tid skulde kunne faa gennemgaaet og forelagt Ministeren til Stadfæstelse omtrent 1,200 nye Skattevedtægter. Men jeg forstaar godt, at dette har været nødvendigt, for der maa dog være noget Grundlag, saa at de Overligningsmyndigheder, der skal afgøre de Klager, som maatte komme over den nye Skatteudskrivning, dog ved, at de har noget at gaa efter, og hvad de har at gaa efter. Derfor forstaar jeg, at det har været nødvendigt at sætte en saadan Bestemmelse ind som den, at Ministeren skal stadfæste disse mange forskellige og for hver enkelt Kommune gældende Skattevedtægter. Jeg tror dog, det vil være heldigt, at vi i selve Loven faar mere bestemte Regler, saa at saavel de kommunale Ligningsmyndigheder som Overligningsmyndighederne er i Stand til at vide omtrent, hvad de har at rette sig efter, og jeg gentager, at naar vi har turdet overlade Kommunalbestyrelserne at fastsætte Forholdet mellem Udskrivning af Skat paa fast Ejendom og paa Personer for saa store Beløb som over 60 Mill. Kr., kan vi nok vise dem den Tillid ogsaa at lade dem paaligne de meget ringere Beløb, her er Tale om, efter samme Regler i Stedet for at indlade os paa kommunale Skatteeksperimente, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde, thi det, synes jeg, er meget farligt under Forhold som de foreliggende.

Sandbæk: Det er ikke behageligt at lide af Humørsyge, og jeg mener, jeg ikke har Anlæg til Humørsyge, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at jeg lider af politisk Humørsyge, og jeg vil gerne have Lov til at sige hvorfor. Jeg vil med Formandens Tilladelse citere nogle Udtalelser af den højtærede Finansminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget: „Jeg vender mig nu igen til Finanslovsforslaget. Paa dette er der altsaa paa §§ 1—7 en Indtægt paa 132,9 Mill. Kr., saa stor en Indtægt, som ikke alene Staten aldrig nogen Sinde tidligere har haft, men som vi for nogle Aar siden neppe havde drømt om vilde indkomme. I 1914—15 var der en Indtægt paa 121,8 Mill. Kr. Her er der altsaa en Forøgelse paa 11 Mill. Kr. For indeværende Finansaar er der anslaaet en Indtægt af 124,9 Mill. Kr. Forøgelsen for næste Finansaar er altsaa 8 Mill. Kr. Jeg tør maaske for Kuriositetens Skyld anføre, at ved Over-

gangen til dette Aarhundrede, i Aaret 1899—1900, var Statens hele Indtægt 69½ Mill. Kr., saa at vi i mindre end 20 Aar efter al Sandsynlighed vil fordoble denne Indtægt.“

Ja, det er mærkeligt, at Statens Indtægter er blevet fordoblet i mindre end 20 Aar, og jeg kunde have Lyst til at drage lidt i Minde, ved hvilke Midler det er sket. Vi har forhøjet Statsbanetaksterne 3 Gange, Spiritusbeskatningen har vi været i Lag med 2 Gange, vi har faaet en Cigaretskat, vi har haft en Lov for om Tinglæsningsafgifter, og vi har haft en Lov om Stempelafgifter 2 Gange, Lov om Afgift af offentlige Forestillinger 2 Gange, Lov om Arveafgift 2 Gange og Lov om Indkomst- og Formueskat 4 Gange. Man kan nok tænke sig, at ved saa gennemgribende Skattelovstiger Statens Indtægter ret antageligt. To af de nævnte Love vil jeg udtale mig lidt nærmere om. Den ene er Loven om Arveafgift. I den gamle Lov om Arveafgift var det Arvens Størrelse, som beskattedes, og den beskattedes med henholdsvis 1, 4 og 7 pCt. Ved Loven af 1908 gik vi over til Arveloddens Beskatning og fik 4 Klasser, som beskattedes henholdsvis med fra 1 til 3, fra 4 til 6, fra 7 til 9 og fra 10 til 12 pCt. Den Gang kom vi temmelig højt op med Procenten, men i 1915 beholdt vi de 4 Klasser og forhøjede Procenten til fra 1 til 4, fra 4 til 7½, fra 7 til 11 og fra 10 til 15 og fastsatte endda et Tillæg for Beløb ud over 150,000 Kr. af 5, 8, 12 og 16 pCt. Arveafgiften er efter min Mening kommet ret højt op, og hvorvidt vi kan skrue ret meget mere paa den, drager jeg noget i Tvivl. — Hvad Indkomst- og Formueskatten angaar, har vi jo faaet en Skattelov af 1903, og der er sket Forhøjelser tre Gange senere, hvad jeg finder det rigtigt at minde om. I 1903 var Procenten 1,3—2,5, og der betaltes 0,60 pro mille af Formuen. I 1909 forhøjes Procenten til 1,3—4, og Formuepromillen til 0,60—1 og i 1912 Procenten til 1,4—5 og Formuepromillen til 0,65—1,25, i 1915 Procenten til 1,4—6, og Promillen til 0,65—2,50. Efter Statistisk Departements Beretning er Skatten ogsaa blevet antagelig forøget. I 1904—05 indbragte den — jeg nævner kun runde Tal — 8,8 Millioner. Tallet blev ved at stige ganske jævnt til 10,2 Millioner. Saa fik vi Loven af 1909, hvorefter den steg til 13,6 og i Løbet af 3 Aar steg til 14,8. Efter Loven af 1912 begyndte vi med et Beløb paa 20 Millioner, som i Løbet af 2 Aar steg til 21 Millioner. Nu har vi faaet